

O-FIF

44. årgang

December 2016

Nr. 4

DM sølv til alle os!

Anders Konring, Jeppe Ruud, Rune Funder, Thomas Steinthal, Thomas Eriksen, Ulrik Staugaard, Preben Brinch, Jes Nyhegn, Malte Kjær Hemmingsen, Malthe Poulsen, Frederik Holm Splittorff, Jens Viktor Nørgaard, John Søndergård, Lars Konradsen, Peter Dyrsting, Bo Simonsen, Søren Peter Larsen, Carsten Hansen, Emil Olesen, Karsten Schultz, Chris Bagge, Karsten Funder, Aage Damsgaard, Steen Winkler, Leif Sig, Thorkild Sørensen, Jens Høyer Olsen, Jørgen Chr. Nielsen, Henning Løwenstein, Henrik Søchting, Lukas Kjær Hemmingsen, Asger L. Holmberg, Lasse Alkjær Eriksen, Frank Holmberg, Ulrik Frederiksen, Henrik Poulsen, Brian Hartvig Sander, Jeppe Grønbech, Gustav L. Holmberg, Gustav Kjær Hemmingsen, Marius Nyhegn, Nicoline F. Klysner, Charlotte Thallinger, Marianne Bachhausen Grøn, Maria M. Høyer Staugaard, Dorthe Skovlyst, Line Brun Stallknecht, Sandra Simonsen, Bente Kjær Hemmingsen, Heidi L. Holmberg, Annika Simonsen, Anne Maarup, Sara Lykke Brinch, Cecilie Kreutzmann, Lotte Friberg, Eva Konring Olesen, Betty Folino, Jette Bachhausen, Annelise Hansen, Freya Halberg Petersen, Siri Simonsen, Vigga Graff Frederiksen, Louise Holm Splittorff, Sidse Graff Jensen, Hanne Poulsen, Maja Lykke Brinch, Camilla Bachhausen, Pernille Halberg Petersen, Sigrid Høyer Staugaard, Silje Halberg Petersen, Ebba Graff Frederiksen, Alde Funder Skovlyst, Asmus Brun Stallknecht, Torbjørn Høyer Staugaard, Emma Sander, Louise Emborg, Vibeke Emborg, Frederik L. Holmberg, Odin Brun Stallknecht, Amanda Ingvild Dahl, Bertram Johan Dahl, Magne Funder Skovlyst, Oliver Bachhausen Grøn, Kava Funder Skovlyst

FIF Hillerød Orientering

O-FIF nr. 4/2016

Dette nummer er det sidste i 2016 – og vi ønsker hinanden tak for et fantastisk år i FIF Hillerød Orientering (endnu et!) – det kunne vi jo passende gøre ved deltagelse i juleløbet d. 11.12. Det plejer at være rigtig hyggeligt.

Dette nummer har et tilbageblik til vores jubilæums hæfter fra 1992 og 2002 (50 år og 60 år). Jeg vil i de næste numre af O-FIF bringe relevante artikler fra disse fremragende historiske kilder.

Bo er udkommet med et Nyhedsbrev nummer 4 – jeg har sakset et par af artiklerne til O-FIF.

KUM fylder meget i dette nummer – og det er der en grund til. Årets KUM blev nemlig af mange erklæret, som det bedste KUM de havde deltaget i – og det er sagt af løbere der ved, hvad de taler om!

Vi ses i skoven!

;-) Leif

Sejt, sjovt og spændende

Indhold i dette nummer:

1. **Indkaldelse til generalforsamling 2017**
2. **Fra KUM – fra DOF, fra deltager og fra arrangør**
3. **Sølv for klubhold**
4. **Verdens bedste træner**
5. **FIF ungdom i svensk løbetøj**
6. **Historien om Kompashusets tilblivelse**
7. **Sommerklubturen 2017 til Slovakiet**

Forsidefoto: DM sølvet blev vundet i Svanninge Bjerger! Foto: ;-) Leif

**Indkaldelse til ordinær
generalforsamling i
FIF Hillerød Orientering**

Mandag d. 6. februar 2017 kl. 19.00 i Kompashuset

Dagsorden - jf. vedtægternes § 12

1. Valg af dirigent og referent
2. Formandens beretning, herunder beretning fra udvalg
3. Fremlæggelse af 2016 regnskab til godkendelse **)
4. Fremlæggelse af planer og budget for 2017 **)
5. Fastsættelse af kontingent
6. Behandling af indkomne forslag *)
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af bestyrelsessuppleanter
9. Valg af revisor
10. Valg af revisorsuppleant
11. Eventuelt

* Forslag, der ønskes behandlet, skal være formanden (Bo Simonsen, formand@fiforientering.dk) i hænde senest d. 29. januar 2017.

Indkomne forslag vil ligge til gennemsyn i Kompashuset i mindst 48 timer forud for generalforsamlingen, jf. vedtægternes § 14.

** Regnskab og budget fremlægges til gennemsyn i Kompashuset senest 1. februar 2017 og udleveres i begrænset omfang.

/Bestyrelsen

Fra DOFs hjemmeside

Veloplagt KUM 2016 i Hillerød

Der var både benhård konkurrence og sociale aktiviteter, da ungdomsløberne mødtes til KUM i weekenden.

De traditionsrige t-shirts signalerede klare tilhørsforhold.

(Foto: KUMs Facebook-side)

Der var på forhånd lagt op til det helt store arrangement, da FIF Hillerød inviterede alle landets unge orienteringsløbere i alderen 11-20 år til KUM 2016 i Hillerød. Løbende havde der været opslag

på begivenhedens Facebookside om den tætte konkurrence i alle klasser.

KUM var desuden også finale i den første udgave af Ungdoms Cup, så udover en masse sociale aktiviteter i løbet af weekenden, dannede KUM også rammerne for et brag af en afslutning af denne. Mange af klasserne var på forhånd tætte og i finalen var der mulighed for at høste dobbelt pointantal i forhold til de andre afdelinger. Meget kunne derfor blive afgjort på dette løb.

For en del af løberne startede KUM fredag omkring klokken 14, hvor de kunne sætte sig til rette i bussen fra Aalborg mod Hillerød. Stemningen i Nordkreds-bussen var fantastisk, at dømme ud fra de Facebook-opdateringer, der kom undervejs - og med sang og dans gik turen mod Sjælland.

For andre startede turen lidt senere i Vejle, hvor Sydkreds-bussen samlede sine første deltagere op. Også her blev der hygget til den helt store guldmedalje, og der blev også sendt et klart og klassisk budskab fra Sydløberne; ”Syd er bedst!”

Begge busser ankom til Hillerødsholmskolen fredag aften omkring klokken 20, hvor løberne blev indkvarteret klassevis. Herefter havde FIF arrangeret ”fotofun”, hvor løberne, i grupper på tværs af kredsene bl.a. skulle forme ”KUM” med deres kroppe. Det udmøntede sig i nogle meget kreative og akrobatiske stillinger. Aftenen sluttede af med en lækker aftenkaffe med hjemmebagte boller og saftvand. Det var tydeligt at mærke den gode stemning rundt om i klasselokalerne ved sengetid. Snakken gik lystigt, og der blev grinet og hygget løberne imellem.

Lørdag morgen tog spændingen over. Da lederne kom rundt for at vække de forventningsfulde løbere, var mange allerede oppe og klar til dagen. Løbsterrænet var Store Dyrehave Vest, som også tidligere har været brugt til bl.a. JWOC testløb, så udfordringer var der nok af. Deltagerne blev kørt til stævnepladsen i bus, hvor årets speakere, Jonas Munthe og Lasse Grøn - som også havde tjansen sidste år, bød alle velkommen i bedste KUM stil. De havde klædt sig ud i farverigt tøj og med festmusik, selfies og masser af godt humør satte de scenen til en konkurrence af høj kvalitet. En enkelt løber livestreamede sågar den sidste del af sin bane, så interesserede kunne følge med hjemmefra, med både lyd og billede!

Om eftermiddagen var der mulighed for forskellige aktiviteter ved FrederiksborgCentret i Hillerød. Løberne kunne komme i svømmehallen, løbe en sprintbane, eller prøve 40 minutters styrketræning

med samme træner som FIF's ungdomsløbere normalt deltager i. Hvis man var for træt efter formiddagens konkurrence, eller bare gerne ville slappe lidt af, var der også mulighed for kortspil eller en lur i Chill out zonen. Alt i alt var der muligheder for alle til at hygge sig.

Om aftenen lagde Hillerødsholmskolen lokaler til KUM-festen. Speakerne fra stævnepladsen havde skiftet det farverige løbetøj ud med gallatøj og løberne det samme. I baren var der mulighed for køb af de flotteste, farverige alkoholfrie drinks og menuen stod på en lækker treretters med alt hvad hjertet kan begære. Under middagen var der KUM 10-mila, hvor hver tur skulle udføre en udfordring. For eksempel skulle 4. turen spise en flødebolle. Desuden blev der holdt præmieoverrækkelse for både Ungdoms Cup og det samlede KUM. Østkredsen genvandt titlen med næsten tre gange så mange point som Sydkredsen, der blev nummer tre og også med en sikker føring ned til Nord på 2. pladsen.

Efter middagen bød en lokal DJ op til dans i en hal, mens at der var mulighed for boldspil i en anden. Der blev danset og festet helt indtil klokken 1, hvor de sidste af de ældste løbere gik i seng.

Søndag morgen startede allerede klokken 7, og da mange var kommet sent i seng aftenen før, tog det lidt tid at komme i gang igen. Endnu en gang var scenen dog sat for en fed konkurrence, med samme speakere som dagen før og en lækker stævneplads i Præstevang lige uden for Hillerød. Desuden var der rig mulighed for at følge løberne på 1. og sidste tur, da begge ture passerede stævnepladsen 2 gange.

Da tiden nærmede sig starten for 1. turen, der er berømt for at indeholde sjove elementer, stillede løberne sig klar. Speakerne begyndte at tælle ned fra 10 og knap nok havde de sagt 10, for løberne styrtede afsted ud i skoven. Ved første arenapassage var næsten alle løbere samlet. Ved anden passage af stævnepladsen var alle igen samlet, men havde skiftet løbetøjet ud med festtøj og havde endda medbragt et kors.

De ældste 1. turs-løbere havde simpelthen arrangeret et lille bryllup i skoven, hvor et kapitel fra det gamle testamente endda blev læst op. Den sidste lille sløjfe på 1. turen blev herefter hurtigt afviklet og omkring 5 minutter senere kom løberne væltende i mål.

(Foto: KUMs Facebook-side)

Af Tobias Svarer, Børn og Unge

Det hele endte med en sejr til Østkredsens hold Rævene, Sydkredsens førstehold blev nummer to, mens Østkredsen M.C. Mowgli-hold blev nummer 3 blot 12 sekunder efter Syd. Det bedste Nordkreds-hold måtte se sig henvist til en 6. plads, efter mange gode præstationer.

Her lå et Østkreds-hold i front, men med kun et lille hul på 10 sekunder. På andenturen var Øst-løberne dog overlegne og fik slået et pænt hul ned til forfølgerne. Faktisk var de fem førende hold på stafetten fra Østkredsen efter anden tur. Et par gode præstationer fra Sydkreds-løberne betød dog, Østkredsen løb med sejren i søndagens stafet at Syds løber på sidsteturen kun havde et lille hul op til de to førende østhold.

Der skal lyde et kæmpe tak til alle som har hjulpet til med afviklingen af stævnet, deltagende ledere, deltagende løbere og ikke mindst de to fantastiske speakere for at gøre KUM2016 til en fabelagtig weekend for alle.

KUM 2016

Oplevet og fortalt af Annika Simonsen

God mad, sindssyg fest og skønne mennesker; de tre ting beskriver dette års KUM ret præcist. I år stod FIF Hillerød for KUM og det er det fedeste KUM, jeg har deltaget i indtil videre.

Da KUM var i Hillerød (Hillerødsholmskolen) startede øst-løberne ikke med en lækker bustur fyldt med busbingo, men til gengæld havde vi alle mulighed for at restituere og planlægge vores "hvordan slår vi nord og syd" taktik. Da alle kredse var ankommet til skolen, havde Bente og Heidi arrangeret fælles foto-leg og jeg kan sige, der blev virkelig gået til den. Da klokken slog mange, blev alle lagt i seng og en ny dag var i vente.

Lørdag var den dag alle KUM løbere havde set frem til. Vi startede med at tage bussen ud til en lækker skov for at løbe en skøn lang-distance. Den gode stemning på pladsen stod speakerene Lasse Grøn og Jonas Munthe for, som fik fyret op for både smølfesange og løber-interviews. Da alle løbere var kommet i mål og havde fået lækker hjemmelavet suppe gik turen videre til

Frederiksborgcenteret. Her var der blevet linet flere skønne muligheder op, som vi kunne deltage i. Vi kunne vælge i mellem at tage i svømmehallen, styrketræne, være i hyggerummet, løbe sprint-orientering og spille bordtennis. Da alle var blevet godt sultne, kunne man inden busturen mod skolen få hjemmelavet müslibar, kakaomælk, boller og gulerødder/agurk/peberfrugt. Da bussen ankom, var det tid til at gøre sig klar til årets fest. Håret skulle sættes, danseskoene snøres og tøjet skulle på. Til festmiddagen var der virkelig blevet pyntet festligt op med både plastiklys (erfaring fra sidste års KUM), balloner (lækkert med helium;) og ægte blomster. Under maden var der præmieoverrækkelse fra dagens løb og selvfølgelig blev den bedste kreds fundet "ØST ER BEDST, ØST ER BEDST, ØST ER BEDST" (hvis du ikke skulle have forstået det ud fra blokbogstaverne, blev øst bedst). Da alle havde spist og snakket færdig, bevægede alle sig ind på dansegulvet. Her fik alle danset deres skøreste eller mest perfekte dansetrin. Da festen sluttede, var alle godt trætte i fødderne og klar på en god kort nattesøvn inden stafetten.

Stafetten startede som altid med, at H-20 havde forberedt et tema til første turen, som i år var bryllup. Efter at de havde gøglet rundt, kunne de efter et stykke tid sende stafetten videre. Alle hold fra øst kom godt igennem og på podiet stod på 1. pladsen og 3. pladsen et øst hold! Da alle havde

fået varmen og spist noget hjemmelavet pastasalat gik turen hjemad. Alle var meget trætte, men glæden efter en pragtfuld weekend kunne ikke skjules.

/Annika Simonsen

Tak for KUM

Det hele startede egentlig på vej hjem i bussen fra KUM 2015 – hvor Heidi og jeg lidt trætte og revet med af stemningen, sad og talte om, at hvis vi skulle lave KUM så.....ville vi.....

Det har vi så nu haft muligheden for. Og der skal lyde en stor TAK fordi I var med til at føre alle vores ideer ud i livet. Tak især fordi I alle sammen gik til opgaven med stor energi og med sans for detaljerne.

Og der er mange detaljer:

- Kort der er blevet nusset om
- Laktosefri dressing special leveret til rette bus, så lige den deltager fik mad i bussen hjem
- DM værdige liveresultater og beregning, der ikke slækkede på noget som helst "bare" fordi det "kun" var de unge
- Et postformet opslagstavle, som jeg har ønsket mig, hver eneste gang jeg har fået splinter i fingrene af den gamle
- Baner som har fået meget ros og som måtte rettes til i sidste øjeblik før tryk, fordi jeg har et særligt forhold til stævnepladspassager
- En festsal der var pyntet, så man glemte, at det bare var en hal, lige som vi havde ønsket
- Nattevagter og vagter, der trods det ikke alt for sjove hverv, løste opgaven med et smil
- Funktioner der måtte træder ekstra til fordi der kom pludselige og gode grunde til fravær fra andre hjælpere
- Alle ting på rette tid og sted, selv om vi havde "sære" ønsker
- Kiosken der var lige som den skulle være, inkl. 1.hjælp
- Hjemmebagte boller til morgenmad
- Stævnepladser der emmede af, at der var tænkt, både på funktion og stemning
- Frokost der oversteg alle forventninger fra de madpakkehadende stævneledere
- En fleksibel husvært og hjælpere på skolen, der var nærmest usynlige men absolut uundværlig

- Mange arme til at få tingene på plads i Kompashuset, selv om der var low batteri
- Skjult for de fleste, forberedelserne med lørdagens program
- Alle de indkøbs-, post-, trailer- og henteture der blev kørt
- Sene timer i regn med poster og materiel

Og så er der alt det, der bare gik som det skulle og som ”ingen” lægger mærke til, hvis der altså ikke er fejl. Og der var ikke fejl ved banerne, postplaceringer, starten, mål og teknik!

Så igen tusinde tak for hjælpen, vi ved at alle vores lister og forberedelser ikke ville have rakt bare halvvejen til KUM, hvis det ikke havde været for Jeres både særlige kendskab, erfaring, vilje, arbejdskraft og ikke mindst gode humør.

Taknemlige hilsner

/Heidi og Bente

Sølv i DM for klubhold

I 2015 vandt FIF på hjemmebane suverænt det danske hold mesterskab - i 2016 var der, samlet på 100 startende fra FIF, sekunder der afgjorde, at sejren denne gang gik til Pan Århus.

Det var kvinderne/pigerne og ungdom der lykkedes for FIF, men forspringet blev spist da drengene ikke var helt så skarpe. FIF manglede på dagen klubbens 3 bedste eliteløbere der havde valgt anden aktivitet eller prioriterede lidt ro. De næstbedste kæmpede bravt, men det var ikke nok. Alligevel blev det et close race med Pan Århus og et godkendt resultat, der belønnede klubben med en

sølvmedalje.

/Bo Sim

Verdens måske bedste træner i orientering startede i Hillerød

Lars Lindstrøm startede sin trænerkarriere i FIF Hillerød Orientering tilbage i 2002 - efter 11 år som henholdsvis juniorlandsholdstræner og siden seniorlandsholdstræner, har Lars netop skiftet titlen ud og er blevet sportschef i orienteringsforbundet

I FIF Hillerød Orientering forsøger vi altid at motivere vores trænere mod at stræbe højere og videre. Derfor har vi dem typisk kun tilknyttet det ugentlige træningsmiljø i få år. Lars Lindstrøm er en af dem og han er den der er nået længst.

Lars startede sin trænerkarriere i FIF tilbage i 2002. Her var Lars både drivkraft og træner for en ny satsning i klubben. Lars var med til at få knyttet klubben til Hillerød Elite og i hans tid som klubtræner, fik han startet elitekarrieren for en stribe løbere.

Lars var og er en utrolig engageret og dedikeret træner. Lars blev som 26 årig diplomtræner, 2 år senere eksamineret fra DIF Træner Akademi og det sideløbende med trænergerningen i Hillerød. Lars gik også ind som træner for den sjællandske talentgruppe—en stor gevinst også for FIF. Alt sammen frivilligt arbejde. Siden er trænerkarrieren gået slag i slag.

I 2005 blev Lars juniorlandsholdstræner og det med en succes der gjorde han blev indstillet til DIFs Talentpris 3 gange og vandt i 2009.

I 2011 blev Lars landstræner og med Lars har landsholdet, incl. en stribe FIF løbere, vundet en bunke EM og VM medaljer.

Lars er netop, i november måned overgået til et job som sportschef i orienteringsforbundet.

Orientering er en meget individuel sport, og historisk set, har eliten selv forsøgt at finde deres egen vej til succes, guidet af egne trænere, forældre, klub og så lidt af landstræneren. Dette ændrede Lars på med sit team. En klar og tydelig linie blev lagt og var man ikke parat til at følge linien, ja så stod man udenfor holdet - altså præcis som i andre sportsgrene. Dette har givet og giver fortsat sammenstød i den danske orienteringsverden, også sammenstød der har involveret fif-løbere, men striben af medaljer som er vundet i Lars tid som træner, taler for sig selv.

Lars vil også i sin ny stilling have stor berøring og kontakt med Hillerød og forhåbentlig endnu mere. Med et regionalt juniorelitecenter placeret omkring ungdomsuddannelserne i Hillerød, skal også de kommende landstrænere hente mange af deres kandidater i Nordsjælland og hos FIF. Hos de unge herrer har vejen ikke været tydelig, og det har resulteret i at dansk orientering har et hul på herresiden. Nu skal der bygges på et nyt kuld af løbere incl de unge talentfulde drenge fra Hillerød. Pigerne har fundet vej helt til verdenstoppen hele perioden, Cecilie Klysner er bedste eksempel, men hele trænersystemet har brug for tydelighed og guidning - det er Lars ny job. Held og lykke med jobbet. Vi glæder til det fortsatte samarbejde.

/Bo Sim

FIF ungdom i svensk tjeneste

FIF har de sidste 30 år altid haft løbere der løb en del af deres konkurrencer for svenske og norske klubber. Det har kun været løbere i eliteklassen der har søgt ud - andre har samlet sig i danske "stafet-konkurrenceklubber" som et samarbejde mellem flere danske klubber. Nu skal FIF vælge om vi selv, eller sammen med andre skal tilbyde stafetsatsning Alternativt skal vi slippe løberne afsted mod nord. De første har trukket i ny dragt.

Enhver svensk, norsk og finsk orienteringsklub kan stille mindst et 10 mands hold og ofte flere til 10 Mila - 10 mand der kan løbe hurtigt om natten på konkurrencebaner m vindertid på op til 120 minutter pr. rute. Hos kvinderne skal der "bare stilles 5" og netop derfor er det meget tættere for FIF at kunne stille hold på spindesiden. Skal en satsning lykkes skal der være hold til både kvinder og herrer, holdledere og et team omkring. Ideelt set også en god økonomi, for seriøs deltagelse, incl. forberedende træningslejre vil hurtigt koste 75.000 kroner for 1 herre og 1 damehold.

Status er pt at FIF har sine 4 bedste herrer tilknyttet stafetklubber i Århus og Sverige, og vores 2 bedste kvinder ditto, og de kommer givet først tilbage, hvis kvaliteten på FIF holdet er på niveau med det tilbud de har i dag.

Hos kvinderne ville FIF med Cecilie Klysner, Signe Klinting, Nicoline Klysner, Annika Simonsen og Nikoline Splittorff kunne kæmpe med om top 10 placeringer på de store stafetten, mens at herreholdet med 10 mand, selv med forstærkning af vores "udenlandsdanskere" max vil kunne kæmpe i top 50. Men både vores dame og herre hold vil blive meget stærkere de kommende år.

Skal hold sættes allerede i 2017, vil det give rigtig meget mening at søge dansk samarbejdspartnere og det ville være oplagt i en naboklub. Vi arbejder tæt sammen med Tisvilde Hegn OK allerede i dag, men samarbejde her vil formentlig betyde at vi ikke kan stille i egen dragt, og så er ikke meget vundet. En anden mulighed kunne være at kigge mod syd for at finde en klub der kan supplere os.

Økonomisk kan klubben pt ikke støtte projektet da vores elite allerede i dag koster mere end klubbens økonomi kan tåle, så det bliver egenbetaling hele vejen. Skal det lykkes skal der findes ledere og set up som kan honorere de nødvendige krav—en opgave som FIF nu må tage på sig.

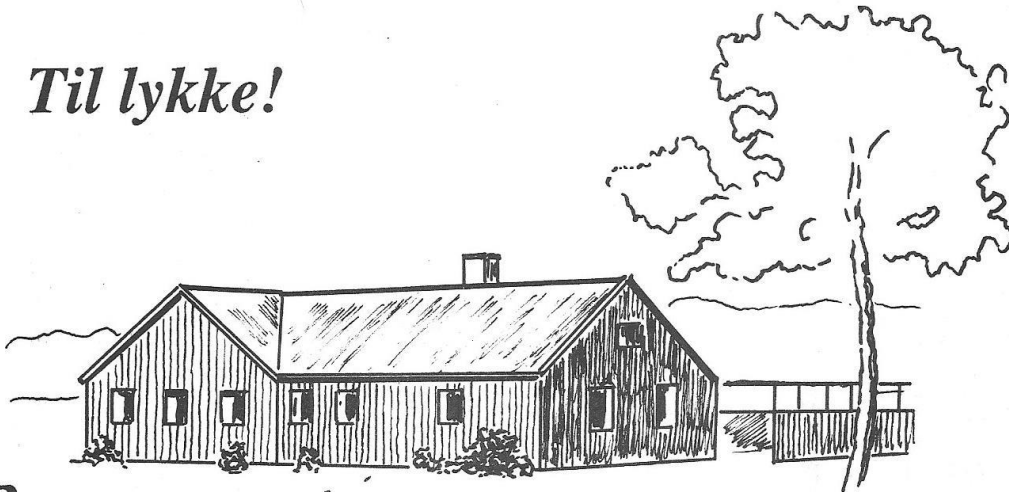
Indtil da er muligheden for vores unge talenter at søge ud.

Malthe Poulsen søgte i år til en ny konkurrenceklub, Karlskrona hvor FIF løberen Emil Folino er træner og leder - et skift primært for at få mulighed for at deltage i stafetter.

Senest har Annika Simonsen meldt overgang til den svenske storklub IKHP fra Jönköping - en klub der har ambition om at være bedst i verden.

FIF støtter løbernes søgen mod, at nå der ypperste mål, men har fortsat forventning om at have alle løbere til rådighed til alle vigtige danske løb. Så er der balance i båden forsat. Vil en satsning på at have verdensklassehold i 2019-2020 være målet vi skal sigte mod? /bosim

Til lykke!

Byggematerialer
til alle Formål.

SELKOV
TØMMERHANDEL ApS.

FRYDENBORGVEJ 13 · 3400 HILLERØD
TELF. 42 26 08 56 · GIRO 2 14 58 04

Tegning fra jubilæumsskriftet 1982 – tegning Leo Rosschou

Historien om Kompashusets tilblivelse

I jubilæumsskriftet fra 1992 – i anledning af FIF Hillerød Orienterings 60-års jubilæum – er et interview med Jørgen Østergård om Kompashusets tilblivelse.

I forbindelse med Jørgens død i oktober 2016 bragte Ivar Berg Sørensen historien til live i forbindelse med en agernsamling.

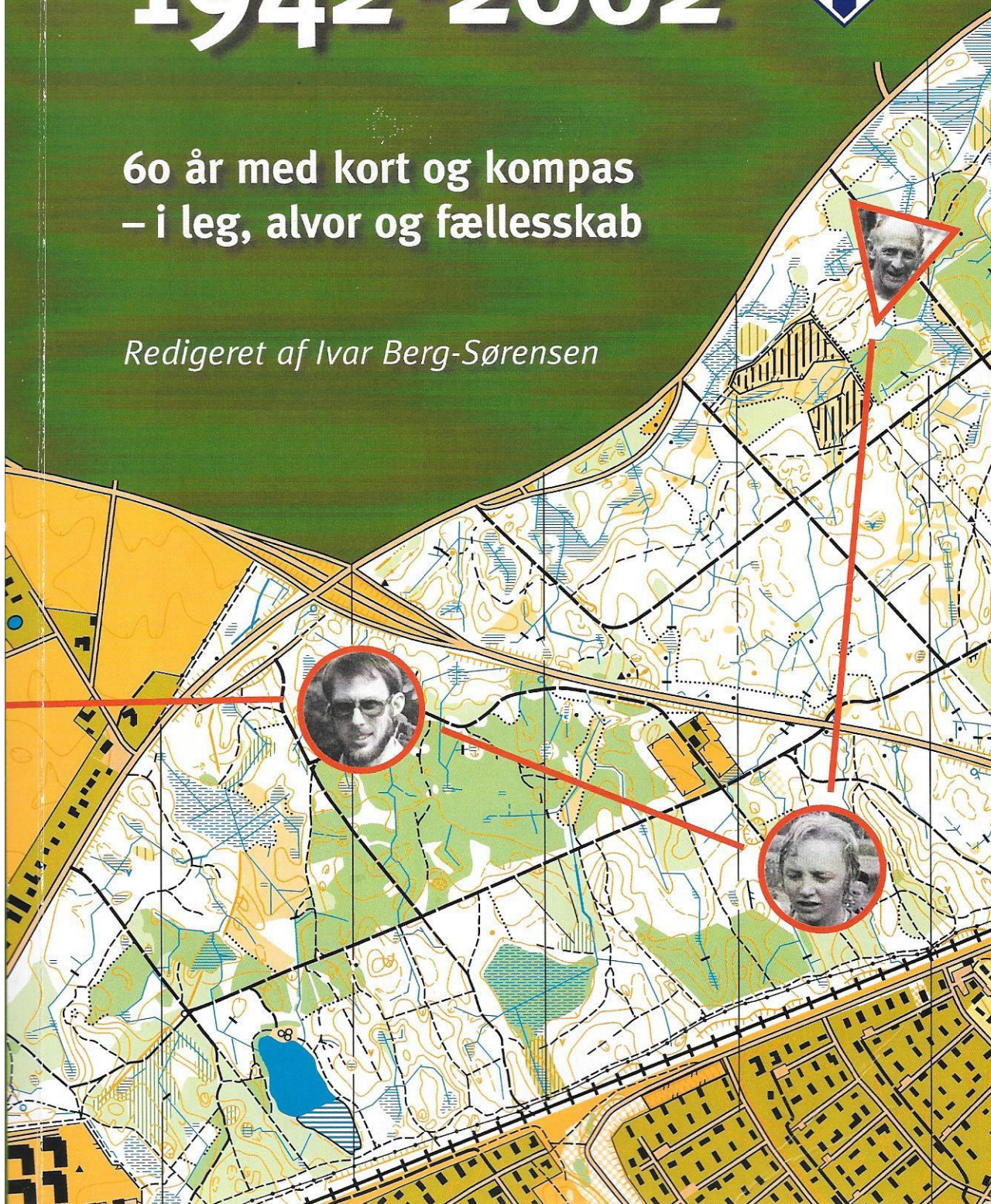
Således aktualiseret bringes her hele samtalen fra 1992:

Orientering 1942-2002

60 år med kort og kompas
– i leg, alvor og fællesskab

Redigeret af Ivar Berg-Sørensen

Kompashuset – vort sikre udgangspunkt

Hvem sikrede os det? – Interview med Jørgen Østergaard

Ivar Berg-Sørensen

Initiativtageren

Vi har kendt hinanden siden drengetiden, hvor vi bl.a. spillede fodbold mod hinanden, vi har løbet på stafethold sammen i orientering i Herre 60, han har været ungdomstræner for min søn for mange år siden, og jeg vidste godt, at han var initiativtageren til Kompas-husets skabelse, men jeg ville høre historien af hans egen mund. Derfor opsøgte jeg ham en sen januar eftermiddag i år i hans hjem tæt ved Kompashuset, og da jeg blev budt indenfor, blev det straks klart for mig, at med så smukt et hjem, præget af skovens dejlige træer, der var omdannet til skønt tømmerværk og smukke møbler, havde han haft de helt rigtige forudsætninger for at stå i spidsen for skabelsen af Kompashuset. Hans navn er Jørgen Østergaard, og indgangsspørgsmålet til ham er:

Hvornår startede det, og hvorfor var det dig, der blev primus motor i det her?

Jeg meldte mig ind i orienteringsafdelingen i efteråret 1976, og der var da snak i gang om et klubhus. Ved „min“ første generalforsamling i november 1976 foreslog jeg så, at for det første skulle man oprette en Hyttefond, for at man kunne samle nogle penge ind, og for det

Det gule hus efter branden 1981.

andet skulle vi gøre os klart, hvor sådan et klubhus skulle ligge. Det var på tale, at Forsvarets spejderhytter ude i Hammersholt skulle sælges, og det var jo lige sagen, men det blev ikke til noget, da man fandt mulighed for fortsat at financiere dem. Men det var starten.

Kontakten til kommunen

Blev der nedsat et udvalg, eller var du alene om det videre arbejde? Jeg var alene. Det var bestyrelsen, der sagde, at det kunne jeg tage mig af, da jeg nu havde vist sagen særlig interesse. I 1978 havde kommunen erhvervet nogle ejendomme rundt omkring i byen, og man havde vist også nogle vage forestillinger om, hvad man ville bruge dem til, så der kom til at stå i avisen, at de også kunne bruges til fritidsformål. Det fik os op af stolene, eller rettere mig, så derfor skrev jeg et brev til Hillerød kommunes Idrætsudvalg den 1. september 1978, hvor jeg gjorde rede for vort behov for et klubhus, ikke mindst på baggrund af stor medlemstilgang. Omklædning til o-løbene foregik uanset vejret fra deltagernes biler, hvilket gjorde det vanskeligt at fastholde nye medlemmer, og der var også et stort behov for opbevaring af klubbens stadig større mængder af materiel, som jeg også tilvirkede.

Ønsket var en placering i den nordøstlige ende af Ll. Dyrehavevang, men det afviste kommunen.

Hvordan blev du modtaget i kommunen?

Absolut pænt! Men det næste forslag fra mig i et brev fra oktober 1979 om et klubhus i området ved Selskov Stadion blev også besvaret med, at tingene ikke var afklarede, og at man formentlig i løbet af 1980 kunne tage spørgsmålet under behandling. Vi blev således bedt om at tage den lidt med ro! Ved udbygningen af Selskov Stadion syntes det dog oplagt, at der snart måtte træffes afgørelse om brugen af bygningerne, der indtil da anvendtes til husvildeboliger.

Men i maj 1980 fik vi besked om, at der var truffet beslutning om, at vi kunne få stueetagen i det røde hus – Ødamvej 38 –, og så kunne HGI få kælderetagen til depotrum. Men det var de ikke helt tilfredse med, da de ville have stueetagen. Så der kom et lidt spændt forhold. Vort nuværende klubhus – Ødamvej 36 (benævnt det gule hus i kommunens skrivelse) – var da også på tale, og det skulle vi have som en midlertidig løsning i to år.

Så handlede jeg en lille smule taktisk på den måde, at jeg sagde, at det var i orden, hvis vi kunne få et kælderrum i nr. 38, og vi så i øvrigt kunne få det gule hus og en ordentlig behandling, da det

nærmest var en ruin at se på! Der var da tanker i gang om at sætte restaurering af det gule hus i gang som beskæftigelsesprojekt. På grund af HGI's utilfredshed med løsningen og efter møder mellem dem, mig og Idrætsudvalgets formand Finn Jellingsø genbehandlede kommunens Idrætsudvalg sagen om klubhusene ved et møde den 15. december 1980, og i et brev af 26. januar 1981 annulleredes brevet fra maj 80, og vi anvistes Ødamvej 36 til klubhus til indflytning efter snarest mulig istandsættelse og med ret til indtil da at benytte fyrrummet i nr. 38 til depotrum. HGI fik så ellers det røde hus til klubhus. Det nævnte beskæftigelsesprojekt kom i gang i foråret 1981, idet man fik ryddet staldene ud, så de var tomme.

Den gamle gård – og branden...

Det var altså en gammel gård?

Ja, det var en gammel gård, som havde været ejet af vognmand Søren Andersen. Der var nogle „frie fugle“, som brugte stuehuset til at bo i, og om det var dem eller nogle knægte, der så i sommeren 81 fik sat ild på huset, er der ingen der ved. Men der var stor utilfredshed fra HGI.s side med, at vi skulle derud i området, og de havde lidt svært ved at forstå, at orienteringssporten ikke kan fungere, hvis den ikke er tæt på skovene.

Hvor var klubben henne før? Holdt den bare til på skoler? Havde man slet ikke noget samlingslokale overhovedet?

Nej, vi samledes til bestyrelsesmøder hos de forskellige bestyrelsesmedlemmer, og så havde vi gode forbindelser til Byskolen og gennem Egil (Andersen) til Hillerødsholmsskolen. Der holdt vi jo også til, når vi havde Göingarna og andre på besøg.

Men så gik der ild i hytten?

Ja, jeg gik herhjemme en forårsdag og gravede have, og lige pludselig så hørte jeg nogle knald, og først så tænkte jeg: "Hvad var det?" Der kom flere knald, og lige pludselig slog det ned i mig: „Jamen..det..“ og jeg af sted ned ad vejen, og ganske rigtigt: Det var eternitpladerne, der eksploderede. Fuld knald på! Og der har man altså set nogle drenge løbe væk fra det gule hus. Men det blev aldrig opklaret, hvem der havde gjort det, og det var i og for sig også lige meget.

Men så var der det pudsige, at huset var forsikret for en masse penge; det var utrolig meget værd, så længe der skulle betales præmie, men det var en hård nød at få forsikringssselskabet til at punge ud med noget, og der havde vi så Ib Pørtner til at presse lidt på, da han var ansat i det forsikringssselskab. Det har så været

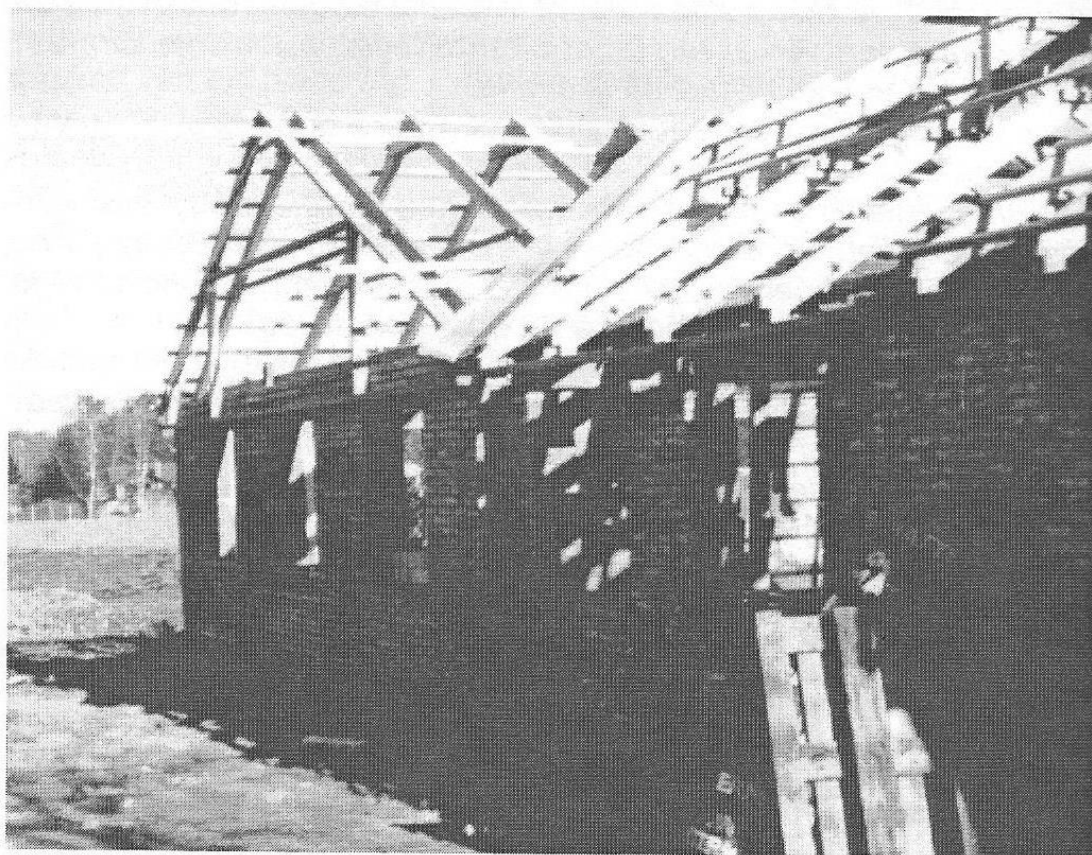
henimod jul 1981, at vi fik bevilget 400.000 kr. Så de rester, der blev tilbage af huset, har virkelig haft en stor værdi. Men de 400.000 blev så brugt af beskæftigelsesudvalget.

Hvor meget var Hyttefonden oppe på da?

Ja, på det tidspunkt i 1978, da jeg skriver til Hillerød kommune, havde vi 10.000 kr. Vi fik et råhus, men vi skulle så selv lave alt det indvendige og skaffe inventar, og på det tidspunkt i 1981 var beløbet 23.000 kr. Da jeg så søgte kommunen om yderligere støtte til indretningen, besluttede vi at skyde 20.000 kr ind, mens kommunen så garanterede 90.000 kr. i det.

Beskæftigelsesprojekt

Men for nu lige først at gøre det færdigt med efter branden, da var man så i gang i vinterperioden med at opføre råhuset og fik tag på. Men så skete der desværre ikke ret meget mere. For samtidig var man gået i gang i det hus, der ligger ved siden af, hvor der er fritidsklub, og vi havde jo en dato, hvor vi gerne ville kunne rykke ind, altså til vort 40 års jubilæum i november 1982.

Kompashuset under opbygning.

Men arbejderne blev altså ovre på det andet hus, og vi blev måske derfor en lille smule uvenner med arbejdslederen, for vi pressede jo på, og der skete bare ingenting bortset fra, da han så holdt sommerferie, så gik hele arbejdsstyrken over til os, og de fik stort set lavet råhuset færdigt.

Kommunens og klubbens indsats

Sidst i sommerferien 1981 formentlig i august måned havde jeg et møde med borgmester Jens Jensen og Ryle Sørensen om, at vi skulle overtage huset. Der fik jeg dem så overbevist om, at det var ret urimeligt, at vi skulle lave så meget på så kort tid inden vort jubilæum, så jeg fik presset dem til, at kommunen også lavede rågulvene, bl.a. fordi jeg ikke kunne komme i forbindelse med vore folk på grund af sommerferien. Alt, hvad der så ellers er synligt, har klubbens medlemmer lavet.

Det skete på den måde, at vores formand Kurt Rosenberg lavede en liste med datoer, og så ringede han rundt til „revl og krat“ og fik dem til at skrive sig på på forskellige datoer, så vi var en halv snes stykker mindst pr. dag og lidt flere lørdag-søndage.

Så havde vi syv uger fra råhuset stod der og til, vi skulle være færdige til jubilæumsdatoen den 6. november. Der stod jeg så i spidsen for det derovre.

Fast arbejde i 7 uger

Arbejdede I hver dag?

Ja, simpelthen. Hver eneste dag! HGI var jo nede at hilse på os, og de havde nu været i gang med det røde hus i 2 år og var ikke færdige, så de fortalte os, at „det kunne overhovedet ikke lade sig gøre!“ Men det kunne det altså! Og det var for mit vedkommende noget med 14-16 timer hver evig eneste dag i syv uger!

Jeg var lige hjemme at spise, og også lørdag-søndag var jeg derovre. Det var også med at skaffe alt muligt af materialer, idet jeg jo også havde foretaget mig en masse med planlægning, inden vi gik direkte i gang. Heldigvis havde jeg meget støtte af Hans (Andersen, der ejede Selskov Tømmerhandel).

Det kræver noget hele tiden at vide, at der er 10 mand, der skal holdes i arbejde. Og der var stort set ikke andre end mig til det. Men der var f.eks. brødrene Munch, der satte fliser op i baderummene, og det klarede de helt for sig selv. Det var virkelig lækkert. Og Jørgen Christian med at sætte døre og panelerne op, og også Bent Pedersens familie og flere andre var med til at lave trævæg-

Jørgen Østergaard og Verner Munch arbejder.

gene derovre. Allan Christiansen og Carl Johan Rosenberg malede vægge og lofter. Henning Gudmandsen var her og der og alle vegne, for ikke at tale om de to gamle, Bernhard og Emil. De masede på i dagtimerne for at gøre Emils egen spådom til skamme: „Klubhus! – Det bliver ikke i min levetid!“ Men det blev det!

Arbejdsfællesskab

Havde I det ikke rart sammen i de syv uger, hvor I virkede sammen i et arbejdsfællesskab?

Jo, meget rart! Det var hårdt, og man var presset og stresset, så jeg vil indrømme, at da der en aften kl. 21 var en, der kom og sagde: „Hvad skal jeg lave?“ var svaret: „Du kan simpelthen bare skrubbe hjem, for jeg har overhovedet ikke tid til at sætte dig i gang med noget“. Når jeg husker sådan en detalje, er det selvfølgelig, fordi jeg godt selv var klar over, at der kammede det over! Undskyld, Funder! Man kørte altså på det yderste i den periode.

Den sidste søndag var der nogle, der havde lovet at komme. Jeg skulle lægge linoleum på. Og der kom ikke nogen. Det har vi siden afgjort indbyrdes, så der er ingen bad feelings der mere. Men, hold da op; da var jeg helt nede. Da jeg havde lagt det hele ud og

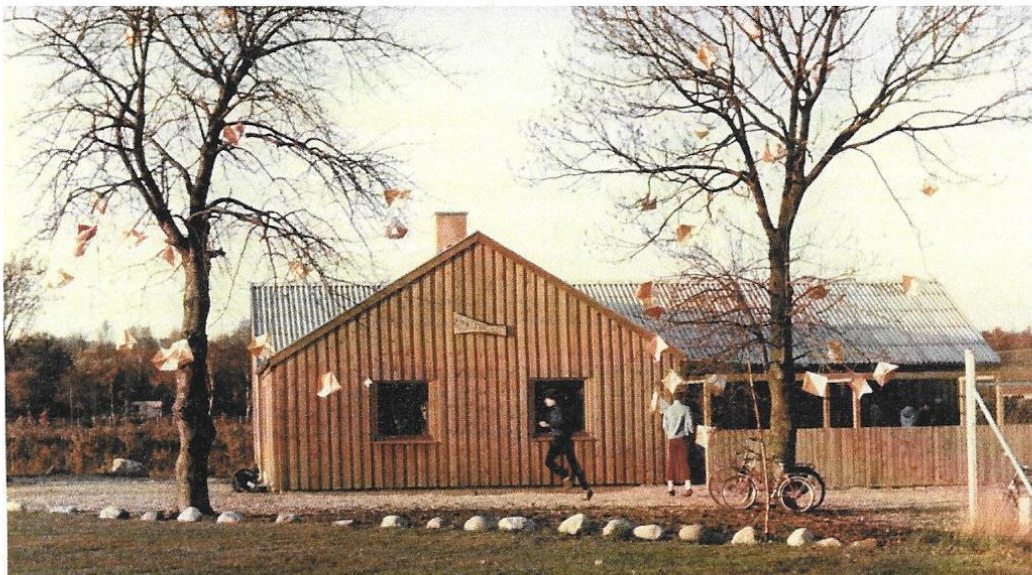
fræset op til svejsetrådene og svejset det hele, så skulle jeg til at „stikke dem af“, og så sad skidtet ikke fast. Ja, jeg lå og tudbrølede, simpelthen. Jeg kunne slet ikke tage det. Men så måtte jeg slå i gulvet, for det skulle altså være færdigt, for det var om lørdagen, vi havde jubilæum. Så jeg lå der til kl.23 om aftenen og fik det også fikset. Men da var jeg nede! Jeg har aldrig, hverken før eller siden, været så træt!

Men din kone Anne støttede dig vel også?

Ja, ja, hun var jo indstillet på, at tingene skulle gøres inden for de 7 uger, vi havde. Vi havde fået presset så meget ud af kommunen, vi kunne. Det var ikke min ferie, jeg brugte på arbejdet, nej, der var almindelig arbejdsdag først. Selvfølgelig kunne jeg fra min arbejdsplads på Teknisk skole ringe og bestille materialer. Men så vidt muligt holdt jeg det totalt adskilt. Og det blev jo også et strålende resultat. Vi fik i øvrigt penge til overs, så vi kunne lave plankeværk og depotrum, og siden har vi så lavet depot på loftet, Jørgen Christian og jeg.

Klar til jubilæet

Vi var over hundrede ved 40 års jubilæet, hvortil huset stod færdigt, men jeg følte det meget mærkeligt ved 50 års jubilæet, hvor jeg var meget skuffet over, at der ikke var nogen, der ønskede at få noget at vide om Kompashuset af mig. Det er derfor, der står så lidt i Jubilæumsskriftet fra 1992.

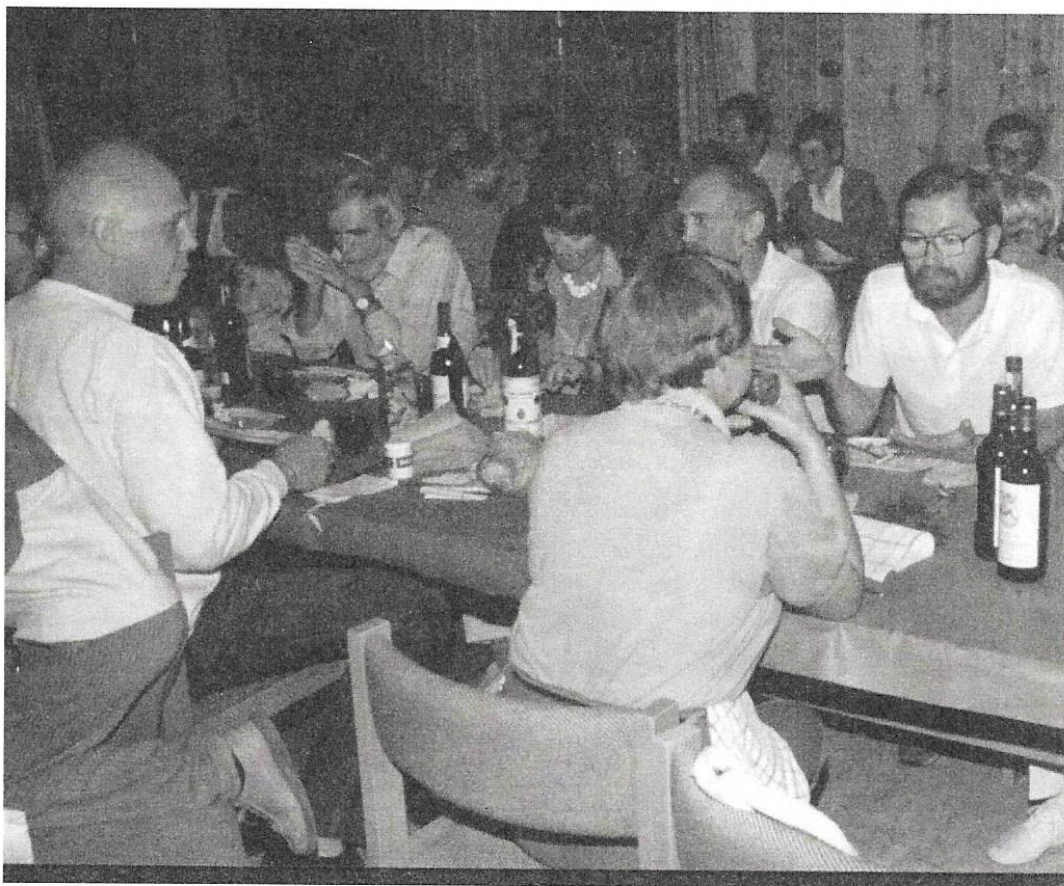
Indvielse af Kompashuset 6. november 1982.

Jeg har den holdning, at man skal have respekt for andres arbejde, og så er det ingen skade til at kende tingenes forudsætninger. Ja, der står jo meget lidt. Det er i jubilæumsnummeret af O-FIF fra 1982, der står noget. Ja, det har Knud Cornelius skrevet.

Kompashusets betydning

Men da huset så står færdigt til jubilæet, så har det jo fungeret godt siden med de tilbygninger, der i øvrigt er kommet til, sauna og andet. Hvordan oplevede du så, at det betød noget for klubben, at Kompashuset var kommet?

Det skabte en masse aktivitet. Dengang blev der tilbudt træningsløb hver uge, der var ofte andre aktiviteter, og folk løbetrænede individuelt og i grupper, men det var en fast regel, at man forlod ikke huset uden at rydde op efter sig. En gang kiksede det. Kom-

Klubfest i 1986. Med ryggen til ses Kurt Rosenberg og Anne Østergaard. Over for sidder Leif Sig, Henning Gudmandsen og Rose-Marie samt Egil Andersen.

munens fritidsudvalg ville gerne bruge huset til det årlige møde med klubberne. Anne, Helga, Jørgen Christian og jeg var værter ved mødet, der normalt var færdigt ved 21.30-tiden. Men folk hyggede sig vældigt, til det blev midnat, så vi blev enige om at vente med oprydning til næste dag. Men inden vi kom så langt, var der skrevet et harmdirrende stykke i husets bog om svineriet! Det var jo sådan set helt ok, for det viste, at princippet fungerede, og jeg fik mange tilkendegivelser af folk fra kommunen om, at de var utroligt imponerede over den måde, vi holdt Kompashuset på.

Men hvad med selve klubbens medlemmer?

Vi havde kommunal rengøring, men så skete der det, at HGI fik selvforvaltning, og kommunen ville så også gerne have, at vi gik over til selvforvaltning, og det blev så til, at eliteløberne for at få fingre i rengøringspengene påtog sig at skulle gøre rent. Og så gik det galt. Det er muligt, at det er derfra, jeg har mine kontroverser med de unge mennesker, for jeg kan jo ikke holde min mund.

Hverdagen i Kompashuset

Du var „nøglemænd“ til Kompashuset i mange år, ikke?

Ja, jeg var opsynsmand, men det skulle jeg nok have kvittet, for jeg kunne altså ikke klare det med, at de unge mennesker bare kunne smide alt deres gamle tøj der, og så kunne vi andre gå og lugte til det. Og så var det klar til lige at rykke ud næste dag! Det var, da man begyndte med elitesatsningen midt i 80'erne, at det begyndte at gå skævt.

Men tror du ikke, at du har lagt så meget tid, så meget hjerteblood i det hus, så hver gang du så en eller anden, der ødelagde noget eller svinede lidt til, så.....?

Jo såmænd, men når det går, som engang Göingarna kom på besøg, hvor de måtte gøre rent, før de kunne rykke ind, så bliver det for pinligt! Man kan kun håbe på, at det må være blevet bedre.

Og det må vi konstatere, at det er. Kompashuset er i dag uundværligt for klubben, hvilket bl.a. fremgår af interviewet med de unge her i bogen, og det holdes faktisk i god stand af medlemmer og brugere. Måtte alle altid føle et ansvar for det. Om ikke andet så i stor respekt for dem, der skabte huset for 20 år siden.

Sommerturen 2017

**Center Planica bliver basen for træningslejr/sommerturen
fra 9. til 15. juli 2017.**

**Turen går igen til Slovenien og denne gang til grænseområdet der ligger op til
Østrig og Italien**

Planica er hovedcenter for skihop i Slovenien og fra vores hotel har vi udover alpetoppe også udsigt til hopbakkerne. Hotellet har 70 sengepladser hotelstandard og 50 senge i 4 personers rum med køjesenge. Vi skal træne på kort i både Slovenien, Italien og Østrig - køretid frem til terrænerne er op til 1:30 minutter, men så passerer vi også badesøen i Bled, når vi kører længst. Der er bare små 25 minutters kørsel frem til foden af Triglav og et fantastisk vandreområde.

Planica ligger mindre end 45 minutters kørsel fra lufthavnen v Ljubljana . Øvrige lufthavne i nærheden: Salzburg, Venedig, Trieste, Klagenfurt, Wien

**Vi har reserveret plads til 70 personer indtil videre. Der er mulighed for at
vælge mellem 2 kvaliteter**

Hotel 2-3 sengs rum

Sportshotel 2 køjesenge pr rum = 4

OO Cup ligger i uge 24.-28 juli altså en uge senere end vi afslutter campen

Oocup.com

Info om turen på

<http://www.ncplanica.si>

[www.tnp.si/ national_park/](http://www.tnp.si/national_park/)

Tilmeldinger til turarrangørerne:

Sandra og Bo bosimfif@gmail.com

+45 22 20 73 85 +45 22 48 92 68